

Sem Horneman

| 3951081

Bachelor Eindwerkstuk

| 2015-2016

Blok 2

| werkgroep 11

| Judith Thissen

De suffragettebeweging en haar fans

Een onderzoek naar de discussies over het vrouwenkiesrecht in
Amerikaanse filmfantijdschriften

Beeld uit de film The Pickpocket (1913)

Aantal woorden

| 7918

Annotatie stijl adhv

| Chicago Manual of Style

“Now, I suppose you want to know my opinion of woman suffrage – all reporters ask that the first thing.”¹

– Actrice Mary Fuller, 1914.

Abstract

In dit bachelor eindwerkstuk is onderzocht hoe er is geschreven over het vrouwenkiesrecht in Amerikaanse filmfantijdschriften uit de jaren '10 van de 20^e eeuw. Er is beperkt wetenschappelijk onderzoek gedaan naar het vrouwenkiesrecht en de suffragettes in relatie tot de filmindustrie. Het bestaande onderzoek is voornamelijk gericht op de filmvakbladen. Hieruit wordt opgemaakt wat het narratief was van de (verloren) suffragettefilms, om inzicht te krijgen in het maatschappelijke debat dat plaatsvond rondom het vrouwenkiesrecht in de Verenigde Staten. In dit eindwerkstuk wordt niet ingegaan op de films die uitkwamen in die tijd, maar focust zich op de context rondom de films. In de filmfantijdschriften is gekeken naar artikelen over filmsterren om de positie van de acteurs en actrices tegenover het vrouwenkiesrecht te bepalen. Daarnaast zijn antwoorden op lezersbrieven en columns onderzocht te kijken hoe het maatschappelijke debat rondom het onderwerp werd gepresenteerd door de tijdschriften. Uit het onderzoek is naar voren gekomen dat de hele negatieve (mannelijke, onverantwoordelijke en agressieve) stereotypering van de suffragettes, die beschreven wordt in de bestaande studies naar de films uit die tijd, veel genuanceerder wordt verwoord in de filmfantijdschriften. Een groot publiek werd door de filmfantijdschriften in aanraking gebracht met de discussie over het vrouwenkiesrecht.

¹ “Chats With The Players,” *Motion Picture Story Magazine*, februari, 1914, 99.

Verklaring Intellectueel Eigendom

De Universiteit Utrecht definieert plagiaat als volgt:

Plagiaat is het overnemen van stukken, gedachten, redeneringen van anderen en deze laten doorgaan voor eigen werk.

De volgende zaken worden in elk geval als plagiaat aangemerkt:

- het knippen en plakken van tekst van digitale bronnen zoals encyclopedieën of digitale tijdschriften zonder aanhalingstekens en verwijzing;
- het knippen en plakken van teksten van het internet zonder aanhalingstekens en verwijzing;
- het overnemen van gedrukt materiaal zoals boeken, tijdschriften of encyclopedieën zonder aanhalingstekens of verwijzing;
- het opnemen van een vertaling van teksten van anderen zonder aanhalingstekens en verwijzing (zogenaamd “vertaalplagiaat”);
- het parafraseren van teksten van anderen zonder verwijzing. Een parafrase mag nooit bestaan uit louter vervangen van enkele woorden door synoniemen;
- het overnemen van beeld-, geluids- of testmateriaal van anderen zonder verwijzing en zodoende laten doorgaan voor eigen werk;
- het overnemen van werk van andere studenten en dit laten doorgaan voor eigen werk. Indien dit gebeurt met toestemming van de andere student is de laatste medeplichtig aan plagiaat;
- het indienen van werkstukken die verworven zijn van een commerciële instelling (zoals een internetsite met uittreksels of papers) of die al dan niet tegen betaling door iemand anders zijn geschreven.

Ik heb bovenstaande definitie van plagiaat zorgvuldig gelezen en verklaar hierbij dat ik mij in het aangehechte BA-eindwerkstuk niet schuldig gemaakt heb aan plagiaat. Tevens verklaar ik dat dit werkstuk niet ingeleverd is/zal worden voor een andere cursus, in de huidige of in aangepaste vorm.

Naam: Sem Horneman

Studentnummer: 3951081

Plaats: Utrecht

Datum: 29 Januari 2016

Handtekening:

Inhoudsopgave

Inleiding	5
Historisch kader	5
Onderzoeks- & deelvragen	7
Historiografisch kader	8
Methode en bronnenselectie	10
Hoofdstuk 1 Filmsterren	13
Schoonheid	13
Desinteresse	14
Kracht (of mannelijkheid?)	15
Vrouwenkiesrecht en religie	17
Conclusie	17
Hoofdstuk 2 Lezersbrieven en columns	19
Tegenstrijdigheid	19
Vrouwen mogen stemmen als ze maar competent zijn...	22
conclusie	23
Conclusie	24
Bibliografie	26
Websites	27
Bronnen uit filmfantijdschriften	27
Bijlagen	28

Inleiding

Historisch kader

Rond 1900 kwam de filmindustrie op. Film groeide uit tot een massamedium in de Verenigde Staten, waar het bioscoopbezoek in de jaren '10 gestaag toenam.² Films hadden niet alleen amusementswaarde, maar ook een ideologisch karakter. In de woorden van filmpionier Samuel Goldwyn: "The movies did present a coherent worldview, based on distinctive attitudes to politics, race, ethnicity, and 'Americanism'".³ Films weerspiegelden dus niet alleen maatschappelijke kwesties, maar zij hadden ook in zekere zin invloed op maatschappelijke ontwikkelingen.⁴ Met de populariteit van de film groeide er ook een ander medium: de filmfantijdschriften. Lezers konden hierin meer te weten komen over de films en de filmsterren. *Motion Picture Story Magazine* (later *Motion Picture Magazine*) was het eerste filmfantijdschrift in de Verenigde Staten. Het verscheen maandelijks vanaf februari 1911.⁵ In het eerste jaar kende het tijdschrift een oplage van 50.000 exemplaren, in 1912 werden dit er 110.000 en in 1914 was dit aantal al gestegen naar 250.000. Om aan adverteerders te laten zien hoe groot het bereik van het tijdschrift was, organiseerde het blad een populariteitswedstrijd waarbij de lezers konden stemmen op hun favoriete acteur. De eerste wedstrijd vond in 1913 plaats en leverde 7.000.000 stemmen op.⁶ Ook andere fanmagazines als *Photoplay* waren zeer populair en bereikten een breed publiek. In dit onderzoek zal de relatie tussen het vrouwenkiesrecht en de filmindustrie centraal staan. In de jaren voor de Eerste Wereldoorlog was het stemrecht voor vrouwen een veel besproken onderwerp zowel in de samenleving als in films.⁷ Ik analyseer hoe over de suffragettebeweging geschreven werd in filmfantijdschriften.

In 1920 kregen alle vrouwen in de Verenigde Staten stemrecht.⁸ Deze overwinning was echter niet zonder strijd tot stand gekomen. Vanaf halverwege de 19^e eeuw betraden geleidelijk meer vrouwen de publieke ruimte.⁹ Vrouwen raakten steeds meer geïnteresseerd in de nijverheid, bedrijfswereld en opleidingen.¹⁰ Meer vrouwen gingen werken maar zij hadden niet dezelfde rechten als mannen. Het leven van de vrouw veranderde, waardoor de ideologie van de

² Lyn Gorman, en David McLean, *Media and society into the 21st century: a historical introduction* (New York: John Wiley & Sons, 2009), 27.

³ Lyn Gorman, en David McLean, *Media and society*, 47.

⁴ Idem, 48.

⁵ Anthony Slide, *Inside the Hollywood fan magazine*, 20.

⁶ Anthony Slide, *Inside the Hollywood fan magazine*, 20.

⁷ Martin F. Norden, "A Good Travesty Upon the Suffragette Movement: Women's Suffrage Films as Genre," *Journal of Popular Film and Television* 13.4 (1986): 172.

⁸ Francisco O. Ramirez, Yasemin Soysal, en Suzanne Shanahan, "The changing logic of political citizenship: Cross-national acquisition of women's suffrage rights, 1890 to 1990," *American Sociological Review* (1997): 743.

⁹ Ellen Carol DuBois, en Lynn Dumenil. *Through women's eyes: an American history with documents* (New York: Bedford/st Martins, 2008), 446.

¹⁰ Eleanor Flexner, en Ellen Frances Fitzpatrick, *Century of struggle: The woman's rights movement in the United States* (New York: Harvard University Press, 1996), 236.

vrouwenrechtenbeweging ook een transformatie onderging.¹¹ Mede dankzij deze maatschappelijke veranderingen werden er nieuwe argumenten voor het vrouwenkiesrecht aangedragen.¹² In 1890 kwamen de twee grootste vrouwenkiesrecht organisaties in Amerika samen: de *National Woman Suffrage Association* en de *American Woman Suffrage Association*. Samen vormden zij de *National American Woman Suffrage Association* (NAWSA). Carrie Chapman Catt nam in 1900 de leiding en zorgde ervoor dat de vrouwenkiesrechtorganisatie een modern karakter kreeg.¹³ Van 1896 tot 1910 maakte de suffragettebeweging echter weinig progressie: er waren geen nieuwe staten die zich aansloten bij het vrouwenkiesrecht.¹⁴

Zowel de voorstanders van het vrouwenkiesrecht als de tegenstanders maakten gebruik van de media. Beeld en literatuur werden ingezet om hun boodschap en doel over te brengen op het grotere publiek.¹⁵ Theaterproducties, optochten, tableaux, lezingen, theater op straat en stomme films werden ingezet voor propaganda.¹⁶ Waar de tegenstanders de suffragettes als 'mannelijke' vrouwen neerzetten, gebruikten voorstanders intelligente en bijzonder mooie vrouwen.¹⁷ De massamedia, waaronder film, zorgden ervoor dat de suffragettes niet meer fysiek aanwezig hoefden te zijn bij bijeenkomsten. Hierdoor kon de strijd om het vrouwenkiesrecht een massabeweging worden.¹⁸

De film heeft volgens Martin F. Norden als medium een grote rol gespeeld in deze strijd om het vrouwenkiesrecht. In de jaren voor de Eerste Wereldoorlog kwamen er films uit over de vrouwenrechten en het vrouwenkiesrecht.¹⁹ Deze films hebben invloed gehad op hoe mensen over het onderwerp dachten – op zijn minst maakte het mensen bewust van de suffragettebeweging.²⁰ In het begin werden de suffragettes meestal belachelijk gemaakt in de films.²¹ Zij werden ten tonele gebracht als lelijke man-hatende vrouwen die door middel van geweld hun doel wilden bereiken. Een andere stereotype representatie was dat vrouwen 'mannelijke' taken probeerden uit te voeren, waar onder haar man en kinderen leden. De suffragettebeweging reageerde hierop door het medium film naar hun eigen hand te zetten. Ze gingen hun eigen films produceren.²² Door zich op films te richten

¹¹ Eleanor Flexner, en Ellen Frances Fitzpatrick, *Century of struggle*, 238.

¹² Idem, 237.

¹³ Ellen Carol DuBois, en Lynn Dumenil. *Through women's eyes*, 424-425.

¹⁴ Amy Shore, "Suffrage Stars," *Camera Obscura* 21, no. 3 63 (2006), 8.

¹⁵ Ann Marie Nicolosi, "'The Most Beautiful Suffragette': Inez Milholland and the Political Currency of Beauty," *The Journal of the Gilded Age and Progressive Era* 6, no. 3 (2007), 288.

¹⁶ Ann Marie Nicolosi, "'The Most Beautiful Suffragette'," 297.

¹⁷ Idem, 288.

¹⁸ Amy Shore, "Suffrage Stars," 9.

¹⁹ Martin F. Norden, "A Good Travesty," 172.

²⁰ Ibidem.

²¹ Ibidem.

²² Martin F. Norden, "A Good Travesty," 174.

konden de suffragettes een enorm publiek benaderen die zij voorheen niet (op de juiste manier) konden bereiken.²³

Hoewel de suffragettefilm als genre maar een korte tijd heeft bestaan, slechts in de jaren voor de Eerste Wereldoorlog, zijn er tientallen films binnen dit genre gemaakt. Er is tegelijkertijd relatief weinig onderzoek gedaan naar de *suffrage films*, vooral omdat veel films verloren zijn gegaan, maar ook omdat de historici van de suffragettebeweging geen aandacht hebben besteed aan bewegend beeldmateriaal. Het bestaande filmhistorische onderzoek is voornamelijk gebaseerd op tekstuele beschrijvingen van de films.²⁴ Het gaat vooral om informatie over de films die verschenen in filmvakbladen uit die tijd. Dit zijn bijvoorbeeld recensies of beschrijvingen van de filmplots. Er wordt dus voornamelijk achterhaald wat de films verbeelden, niet welke positie de vakbladen innamen ten opzichte van de suffragettebeweging of wat de mening van de recensenten was. Ook wordt er niet gekeken naar filmfantijdschriften ondanks dat zij een belangrijke bron zijn voor informatie over de wereld van film en filmfans. Kathryn H. Fuller schrijft: "Movie fan magazines such as *Motion Picture Story Magazine*, *Photoplay*, *Classic* and *Film Fun* offered letters from readers, editorials, articles, and cartoons that revealed the evolution of movie fans' interest and concerns."²⁵ Dit is belangrijk voor mijn onderzoek omdat filmfantijdschriften een platform boden om de representatie van de suffragettes in films en de kwaliteit van de suffragettefilms ter discussie te stellen. De rubrieken waar lezersbrieven behandeld werden in de filmfantijdschriften geven bovendien een inzicht in het maatschappelijke debat over het vrouwenkiesrecht. Daarnaast kan aan de hand van filmfantijdschriften de participatie van filmsterren in de vrouwenbeweging onderzocht worden.

Onderzoeksvraag en deelvragen

In dit onderzoek zal worden gekeken naar de manier waarop er is geschreven over het vrouwenkiesrecht in de filmfantijdschriften. De hoofdvraag is als volgt:

Hoe is er geschreven over het vrouwenkiesrecht in Amerikaanse filmfantijdschriften tussen 1911 en 1920?

²³ Idem, 175.

²⁴ Martin F. Norden, "A Good Travesty," 172.

²⁵ Kathryn H. Fuller, *At the picture show: Small-town audiences and the creation of movie fan culture*, (Washington, DC: Smithsonian Institution Press Scholarly, 1996), XV.

Er is voor deze periode gekozen omdat de *Motion Picture Story Magazine* in Februari 1911 als eerste filmfantijdschrift verscheen en in 1920 het vrouwenkiesrecht daadwerkelijk tot stand kwam.^{26,27}

In dit onderzoek zal de focus liggen op de context rondom de films. Onderzoek dat is gedaan naar het onderwerp focust zich alleen op de films die in die tijd uitkwamen. Er wordt niet onderzocht op welke manier er over deze films werd geschreven en welke onderwerpen belangrijk bleken in de maatschappelijke discussie omtrent het vrouwenkiesrecht. In het eerste hoofdstuk zal er worden onderzocht hoe er werd geschreven over het vrouwenkiesrecht in relatie tot de filmsterren. In hoofdstuk 2 zal er worden onderzocht hoe er is geschreven over het vrouwenkiesrecht in adviescolumnns en in reactie op lezersbrieven. Hierna zal worden afgesloten met een samenvattende conclusie.

Historiografisch Kader

De meeste onderzoeken die het vrouwenkiesrecht in verband brengen met de filmindustrie, zijn gericht op specifieke suffragettefilms. In "A Good Travesty Upon the Suffragette Movement: Women's Suffrage Films as Genre" bespreekt Martin Norden meerdere suffragettefilms.²⁸ Hij beschrijft hoe de vrouwen werden afgebeeld in deze films. In de beginjaren was deze verbeelding vrij negatief. Vrouwen werden afgebeeld als "either men-hating, ugly spinsters or wives whose attempts to liberate themselves proved futile if not ridiculous".²⁹ Daarnaast citeert hij de verslaggevers over deze films om aan te geven hoe de films ervaren werden. De tekst van Norden is gebaseerd op de *Moving Picture World*, een filmvakblad uit die tijd. Het werd geschreven voor mensen die in het vakgebied werkten, niet voor het grote publiek. In mijn onderzoek zijn bladen gebruikt die wel geschreven zijn voor het filmpubliek. Daarnaast is Norden voornamelijk beschrijvend. Hij beschrijft het narratief van de films en hoe de verslaggevers dit ervoeren. In mijn onderzoek zal juist worden ingegaan op *hoe* de suffragettes en het vrouwenkiesrecht beschreven worden in de filmfantijdschriften en wat daarmee geïmpliceerd wordt.

Kay Sloan gaat in het artikel "Sexual Warfare in the Silent Cinema: Comedies and Melodramas of Woman Suffragism" voornamelijk in op de films die door de vrouwenrechtenorganisaties zelf zijn

²⁶ Anthony Slide, *Inside the Hollywood fan magazine: a history of star makers, fabricators, and gossip mongers*, (Jackson: University Press of Mississippi, 2010), 20.

²⁷ Media History Project, "Fan Magazines," laatst bezocht op 4 december, 2015.
<http://mediahistoryproject.org/fanmagazines/>

²⁸ Martin F. Norden, "A Good Travesty Upon the Suffragette Movement: Women's Suffrage Films as Genre," *Journal of Popular Film and Television* 13, no. 4 (1986).

²⁹ Martin F. Norden, "A Good Travesty", 173.

gemaakt.³⁰ Norden spreekt in zijn tekst wel over deze films, maar gaat hier niet heel diep op in. Sloan beschrijft de films en gaat ook in op de sociale impact die zij hadden.³¹ De films werden door de suffragettes gebruikt om het imago van de beweging te veranderen.³² Daarnaast gaat Sloan in op de manier waarop visuele media gebruikt werden in de strijd om het vrouwenkiesrecht. News Reels lieten optochten en andere suffragetteactiviteiten zien.³³ Ook deze vormen van visuele media werden later door de suffragettes zelf ingezet om hun doel te bereiken. Sloan zegt dat hier over werd geschreven in filmfantijdschriften, maar zij gaat niet in op wat er precies werd beschreven.³⁴ Waar Norden een beschrijvende stijl hanteert, betreft Sloan ook de sociale impact van de films en de rol van de vrouwenkiesrecht beweging in het onderzoek. Zij beschrijft de angsten en veranderingen die in het begin van de 20^e eeuw speelden.

Zowel het artikel van Norden als Sloan komen uit de jaren '80. Halverwege de jaren zeventig kwam er een plotselinge groei in interesse in het filmpubliek van het verleden en de invloed die films hadden op het publiek.³⁵ In de tijd dat deze artikelen werden geschreven werd er dus nog niet heel lang onderzoek gedaan naar dit onderwerp. Sinds de publicatie van de artikelen van Norden en Sloan zijn er oude films (her)ontdekt. In een meer recente publicatie, uit 2000, gaat Shelley Stamp in op de belangrijke positie die het medium film innam in de strijd voor het vrouwenkiesrecht. Stamp haalt haar bronnen net zoals Sloan en Norden uit het filmvakblad *Moving Picture World*. Stamp merkt ook op dat maar weinig historici zich bewust lijken van het bestaan van deze films. Toch blijkt uit haar onderzoek dat de suffragettes de films, waaronder die van henzelf, heel serieus namen: "woman suffrage films challenged a nation still grappling with the role that motion pictures might play in sensitive cultural debates, uneasy about the politicization of female audiences, indeed uncertain about women's equality."³⁶ De leiders van de suffragettebeweging zagen hoe een groot publiek in de ban raakte van populaire films en betrokken raakte bij de rijke fan cultuur. De suffragettes hoopten dat zij met hun eigen films ook deze menigte konden bereiken en hen daarmee konden betrekken in hun strijd.³⁷ Ze probeerden onder andere aan de hand van deze films het beeld van de suffragette beweging te veranderen.

³⁰ Kay Sloan, "Sexual Warfare in the Silent Cinema: Comedies and Melodramas of Woman Suffragism," *American Quarterly* (1981).

³¹ Kay Sloan, "Sexual Warfare", 422.

³² Idem, 423.

³³ Idem, 413.

³⁴ Idem, 414.

³⁵ Kathryn H. Fuller, *At the picture show*, XI.

³⁶ Shelley Stamp, *Movie-struck girls: women and motion picture culture after the nickelodeon*, (Princeton: Princeton University Press, 2000), 155.

³⁷ Shelley Stamp, *Movie-struck girls*, 154.

“The Most Beautiful Suffragette”: Inez Milholland and the Political Currency of Beauty” van Ann Marie Nicolosi, gaat over over de belangrijke suffragette Inez Milholland.³⁸ Zij hielp het imago van de van de suffragettes te veranderen en zo meer vrouwen te betrekken bij de beweging. Inez Milholland is een interessant voorbeeld voor mijn onderzoek omdat zij als centraal figuur een belangrijke rol speelde in het doel van de suffragettes. Veel mensen konden (en/of wilden) zich met haar identificeren. Hierdoor konden zij zich ook op een meer persoonlijke manier tot het vrouwenkiesrecht verhouden. Er zal in dit onderzoek worden gekeken of in de filmfantijdschriften tevens wordt gesproken over de schoonheid van de vrouwen, ook als zij het vrouwenkiesrecht steunen. In het artikel “Suffrage Stars” van Amy Shore wordt eveneens ingegaan op vrouwen die een belangrijke rol hebben gespeeld bij het vrouwenkiesrecht.³⁹ Er werden filmsterren gebruikt door de suffragettebeweging in hun films. Deze sterren hadden een invloed op hoe hun fans over het vrouwenkiesrecht dachten. Deze studies zijn interessant omdat in mijn onderzoek ook wordt gekeken naar de artikelen in de fantijdschriften met betrekking tot filmsterren. Hoe werd er over filmsterren geschreven, in het bijzonder, hoe werd er over filmsterren geschreven die voorstander of tegenstander waren van het vrouwenkiesrecht?

Nancy Burkhalter heeft vrouwentijdschriften onderzocht en hun bijdrage aan de discussie over het vrouwenkiesrecht. Burkhalter verwachtte dat deze tijdschriften aan de kant zouden staan van de vrouwen die zich probeerden vrij te vechten. Dit was echter niet bij alle tijdschriften het geval.⁴⁰ Algemene opiniebladen zetten de verschillende argumenten tegenover elkaar. Zij namen volgens Burkhalter niet echt een positie in, zij hadden echter meer een informatieve functie. Bladen die vooral gericht waren op huisvrouwen hielden zich voornamelijk buiten de discussie omdat zij bang waren hun lezeressen te verliezen.⁴¹ Hoe is de situatie bij filmfantijdschriften? Gaan zij wel in op het onderwerp en op welke manier? Er zal worden onderzocht of de tijdschriften een standpunt innamen en op welke manier deze naar voren werd gebracht.

Methode en bronneselectie

Voor dit onderzoek zijn de artikelen met betrekking tot het vrouwenkiesrecht geïnventariseerd. De artikelen komen uit Amerikaanse filmfantijdschriften die verschenen zijn tussen februari 1911 (publicatie eerste nummer van *Motion Picture Story Magazine*) en december 1920 (invoering

³⁸ Ann Marie Nicolosi, “The Most Beautiful Suffragette”: Inez Milholland and the Political Currency of Beauty,” *The Journal of the Gilded Age and Progressive Era* 6, no. 3 (2007).

³⁹ Shore, Amy. “Suffrage Stars,” *Camera Obscura* 21, no. 3 63 (2006).

⁴⁰ Nancy Burkhalter, “Women's Magazines and the Suffrage Movement: Did They Help or Hinder the Cause?” *Journal of American Culture* 19, no. 2 (1996): 13.

⁴¹ Ibidem.

vrouwenkiesrecht). Dit is gedaan met behulp van *Arclight*.⁴² Dit online programma (ngramviewer) zoekt in de collectie van *Media History Digital Library (MHDL)*. Deze bevat onder andere een grote collectie gedigitaliseerde tijdschriften op het gebied van film. Door middel van een automatisch gegenereerde grafiek wordt per jaar aangegeven hoe vaak een zoekterm voorkomt. Dit kan worden beperkt voor bepaalde tijdschriften. Er is gezocht op de termen “suffrage”, “suffragette”, “Votes For Women”, “National American Woman Suffrage Association”. De artikelen die gevonden zijn, zijn vervolgens onderverdeeld in twee categorieën: interviews filmsterren en lezersbrieven.

Bij het verzamelen en de inventarisatie van de artikelen kwam een duidelijk onderscheid naar voren tussen drie verschillende categorieën. Dit waren ten eerste de interviews met de acteurs van een film die recentelijk was uitgekomen en daarom uitgelicht werd. Hierin werden zij gevraagd naar hun ideeën over verschillende onderwerpen en soms kwam ook het vrouwenkiesrecht ter sprake. Ten tweede waren er artikelen waarin er antwoord werd gegeven op brieven die door de lezers waren ingestuurd en columns waarop ook gereageerd kon worden door de lezers. Een derde onderscheidbare categorie bestond uit paginalange beschrijvingen van filmplots. Er is echter gekozen om deze derde categorie buiten beschouwing te laten, omdat de focus in dit onderzoek zich richt op de filmsterren en het publiek; niet op de films zelf zoals in het bestaande onderzoek door filmwetenschappers. Door de interviews met de acteurs en de antwoorden op lezersbrieven te onderzoeken kunnen de posities die de acteurs, lezers en redactie innamen ten opzichte van het vrouwenkiesrecht in beeld worden gebracht.

Voor elke tekst is gekeken naar het standpunt die de auteur inneemt over het vrouwenkiesrecht. Ook is de representatie van de vrouwenkiesrechtbeweging onderzocht. Daarnaast is waar mogelijk de beoogde lezersdoelgroep bepaald. Er is niet alleen een onderscheid gemaakt tussen artikelen die voor, tegen of neutraal tegenover het vrouwenkiesrecht stonden, maar ook de argumentatiestructuur van deze artikelen is geanalyseerd. Welke ‘elementen’ zijn ingezet om een punt te maken? Werd er gesproken over schoonheid of juist ‘mannelijke’ vrouwen?

Voor dit onderzoek zijn uiteindelijk 55 artikelen gebruikt die tussen 1911 en 1920 verschenen zijn (zie bijlagen 1 en 2). De search met *Arclight* leverde meer hits op, maar veel artikelen zijn afgevallen tijdens de selectie omdat de context onduidelijk was. Dit was bijvoorbeeld vaak het geval bij antwoorden op lezersbrieven. Ook kwam het regelmatig voor dat de zoekterm kort genoemd werd zonder verdere toelichting waardoor bijvoorbeeld het standpunt ten opzichte van de vrouwenbeweging niet bepaald kon worden. De uiteindelijk voor dit onderzoek geselecteerde artikelen hadden een relevante context en zo kon er worden bepaald hoe er tegen het onderwerp

⁴² Het is mogelijk dat de zoekmachine niet alles kan vinden. Sommige pagina's van de tijdschriften zijn verloren gegaan of waren niet heel meer. Daarnaast zijn sommige bladzijden vervaagd voor dat deze werden gedigitaliseerd.

werd aangekeken. Van de uiteindelijke selectie zijn 21 artikelen in detail geanalyseerd (bijlage 3). Hiervan zijn 17 artikelen afkomstig uit de *MPSM/MPM*, drie uit *Photoplay* en een uit *Picture Play Magazine*. Zoals de grafieken laten zien was er een uitschieter aan artikelen in 1913. Dit zou eventueel kunnen komen doordat dit het jaar was waarin de suffragettebeweging haar eigen films gingen produceren, maar door lezers, schrijvers of acteurs werd hiernaar niet expliciet gerefereerd en ook niet naar een andere gebeurtenis die deze piek kan verklaren. Zoals te zien in bijlagen 1 en 2 heeft de *MPSM/MPM* het vaakst het vrouwenkiesrecht behandeld. Dit gebeurde voornamelijk in relatie tot de filmsterren, met name in de rubriek "Chats With the Players".

In hoofdstuk 1 wordt ingegaan op de interviews met filmsterren en hoe het onderwerp vrouwenkiesrecht hierin ter sprake kwam. Het tweede hoofdstuk behandelt de lezersbrieven en antwoorden hierop. Beide hoofdstukken zijn thematisch opgezet. Tot slot worden de drie grote thema's die uit deze analyses naar voren zijn gekomen besproken in de conclusie, waarbij gepoogd wordt om het belang van de filmtijdschriften voor de discussie rondom het vrouwenkiesrecht te duiden.

Hoofdstuk 1 | Filmsterren

In dit hoofdstuk zal worden onderzocht hoe er werd geschreven in de filmfantijdschriften over het vrouwenkiesrecht in relatie tot filmsterren. In 1914 zei actrice Mary Fuller in een interview in het *Motion Picture Story Magazine (MPSM)*: “Now, I suppose you want to know my opinion of woman suffrage – all reporters ask that the first thing.”⁴³ Het onderwerp kwam inderdaad door de jaren heen geregeld terug in de interviews. Vooral in “Chats With the Players”, een veel terugkerende rubriek uit het *MPSM*, werd er vanaf het begin op het onderwerp ingegaan. Vanaf 1915 verschenen er artikelen in *Photoplay* waarin het hele artikel aan een ster werd gewijd. Het is opvallend dat het voornamelijk vrouwen waren die om hun mening werden gevraagd.

Het imago van een filmster is niet alleen verbonden aan de films die zij maken, maar deze is ook verbonden aan de promotie van deze films, publieke uitingen, interviews en aan de verbeelding door de pers van het persoonlijke leven van de sterren.⁴⁴ Grote filmsterren die tevens suffragettes waren of het vrouwenkiesrecht aanhingen, werden daarom door het publiek veelal geassocieerd met de vrouwenkiesrechtbeweging: soms werden zij letterlijk gezien als het gezicht hiervan.⁴⁵ Suffragettesterren die in de films speelden die door de beweging zelf gemaakt werden, droegen tevens bij aan de kracht van deze films. De sterren overbrugden de fictieve wereld van de suffragettebeweging op het scherm en de echte wereld waarin zij bekend waren en door hun fans geadooreerd werden.⁴⁶ Dit roept de vraag op hoe filmsterren in de filmfantijdschriften werden gepositioneerd in relatie tot het vrouwenkiesrecht.

Schoonheid

Inez Milholland werd door de suffragettebeweging ingezet om het ‘mannelijke’ beeld van de suffragettes te veranderen. Milholland had vermogen, was slim, getalenteerd en was bovenal een schoonheid.⁴⁷ Haar progressieve houding maakte haar bijzonder en een voorbeeld voor andere vrouwen. Door Milholland in te zetten voor de suffragettebeweging konden meer vrouwen zich identificeren met het doel. Zij bracht, voornamelijk door haar voorkomen, verandering aan in het imago van suffragettes.

In de filmfantijdschriften kwam het thema schoonheid ook vaak voor. In een *MPSM* artikel uit 1911 verdacht de auteur van het stuk Miss Florence A. Lawrence ervan een suffragette te zijn. De schrijver concludeerde echter het volgende: “She doesn’t look the part according to my ideas (...). She

⁴³ “Chats With The Players,” *Motion Picture Story Magazine*, februari, 1914, 99.

⁴⁴ Amy Shore, “Suffrage Stars,” 3

⁴⁵ Idem, 9.

⁴⁶ Idem, 10.

⁴⁷ Ibidem.

also confessed to a love for beautiful clothes, to a very sensitive disposition and to an abhorrence for anything bordering upon vulgarity and she *does* look the part in these particulars.”⁴⁸ Uit dit artikel wordt duidelijk dat volgens de ideeën van de auteur een suffragette onder andere niet zachtaardig kon zijn en een liefde voor mooie kleding kon hebben. In een aflevering van “Chats With the Players” (*MPSM*) in 1912 schreef de auteur over Florence Hackett: “(I) (...) put her down as a rampant suffragette, a politician, and a very mannish woman.”⁴⁹ Uit het artikel blijkt dat de auteur zich heeft vergist. Hackett is niet geïnteresseerd in de politiek en houdt ook niet van feesten, dansen en bijeenkomsten. Ze houdt van lezen en wandelen. Als suffragette werd Hackett afgebeeld als een harde, mannelijke vrouw. Maar wanneer de interviewer er achter komt dat zij geen suffragette is, wordt Hackett neergezet als een beheerste en rustige vrouw. De auteur construeerde hier heel bewust een tegenstelling. Hij had haar ook alleen als de rustige vrouw kunnen neerzetten, maar koos er voor om ‘de mannelijke’ suffragette hier tegen af te zetten.

Er werd vaak een uiterlijke eigenschap toegevoegd als er werd gesproken over het onderwerp. “Her shadowy dark hair”, “Her brilliant dark eyes” zijn beschrijvingen in de *MPSM* van May Buckley die naar voren kwam als suffragette.⁵⁰ Vanaf halverwege de jaren ’10 werden de suffragettes ook direct met schoonheid geassocieerd. Er werd benadrukt dat de vrouwen mooi zijn, ook als suffragette. “She was beautiful... and a suffragette.”⁵¹ In dit citaat werd het echter wel beschreven als een opsomming, alsof het niet vanzelfsprekend was dat dit samenging. In 1920 ging een artikel in *Photoplay* over Mrs. Thomas. Zij werd de mooiste vrouw van Amerika genoemd, die tevens in de suffragette parade mee had gelopen.⁵²

Aan de hand van de beschreven schoonheid van de dames is niet altijd direct af te leiden of zij het vrouwenkiesrecht aanhingen of niet. In beide gevallen worden ook zachte en lieflijke eigenschappen aangehaald. De tijdschriften maakten een onderscheid tussen anonieme suffragettes en filmsterren die het vrouwenkiesrecht aanhingen. Als er in het algemeen werd gesproken over suffragettes ging het inderdaad over mannelijke, harde vrouwen. Bleek een filmster een suffragette te zijn, dan werd zij toch als mooi en lieflijk beschreven. Opvallend is wel, dat de filmsterren die niet veel van het onderwerp afwisten of er niet in geïnteresseerd waren alleen maar met schoonheid werden beschreven. Vrouwen die vertelden dat zij het vrouwenkiesrecht aanhingen werden veel sterker gepositioneerd.

⁴⁸ “Chats With The Players,” *Motion Picture Story Magazine*, december, 1911, 132.

⁴⁹ “Chats With The Players,” *Motion Picture Story Magazine*, september, 1912, 132.

⁵⁰ “Chats With The Players,” *Motion Picture Story Magazine*, mei, 1912, 124.

⁵¹ “Olive Tells Her Secrets,” *Photoplay*, februari, 1917, 43.

⁵² “Barry Mores Romances,” *Photoplay*, november, 1920, 32.

Desinteresse

De meeste vrouwelijke filmsterren die in interviews gevraagd werden naar het vrouwenkiesrecht benadrukken dat zij het te druk hadden om zich in te lezen in het onderwerp of dat zij geen interesse hadden in de politiek. Toch lijkt hier een tegenstrijdigheid in te schuilen. Een voorbeeld uit 1912 is een artikel uit "Chats With the Players" (*MPSM*) waarin gesproken werd met Mary Fuller. "Oh, politics don't interest me very much, (...) that sort of thing isn't in my line. (...) I don't believe the majority of women are ready for suffrage yet – they are not broad-minded enough. But I *would* like to vote for Roosevelt."⁵³ In 1914 zei ze met haar "brilliant smile":

I haven't studied the subject enough to give a good opinion: I am interested in it and think it is a big problem of the day. But haven't had time to go into it, except as it touches the finances. I think if women are competent to vote, and want to, they should be allowed to do it. I, too, would vote if I were given the privilege.⁵⁴

De tegenstrijdigheid komt heel duidelijk naar voren in de bovenstaande citaten. Fuller was, volgens het artikel, noch geïnteresseerd in de politiek, noch had ze tijd om zich erin te verdiepen. Toch had ze graag willen stemmen, ze wist zelfs op wie, als ze het recht zou krijgen. De vrouwen die op deze manier over het kiesrecht spraken, werden voornamelijk beschreven als lieflijk en mooi. Het kwam vaker voor dat er een contradictie lag in wat er werd geschreven over filmsterren. Dit is ook terug te zien in de antwoorden op de lezersbrieven in hoofdstuk twee. Vrouwen die voorstander waren, of aangaven een suffragette te zijn werden anders beschreven dan de filmsterren die geen interesse hadden in het onderwerp.

Kracht (of mannelijkheid?)

De actrices die zichzelf verkondigden als voorstander of suffragette werden heel krachtig gepositioneerd. In 1913 zei Elinor Middleton als eerste actrice tegen de *Motion Picture Story Magazine* dat zij een suffragette was. Het is opvallend dat zij op een andere manier werd geschetst dan haar collega's die zeiden tegenstander te zijn of zich niet voor het onderwerp interesseren. Middleton werd omschreven als "(...) a dark, sparkling brunette", hield van golf, tennis en vissen. Ze was een expert in zwemmen en paardrijden. Naast sportief was ze ook hoog opgeleid volgens het blad.⁵⁵

⁵³ "Chats With The Players," *Motion Picture Story Magazine*, juli, 1912, 132.

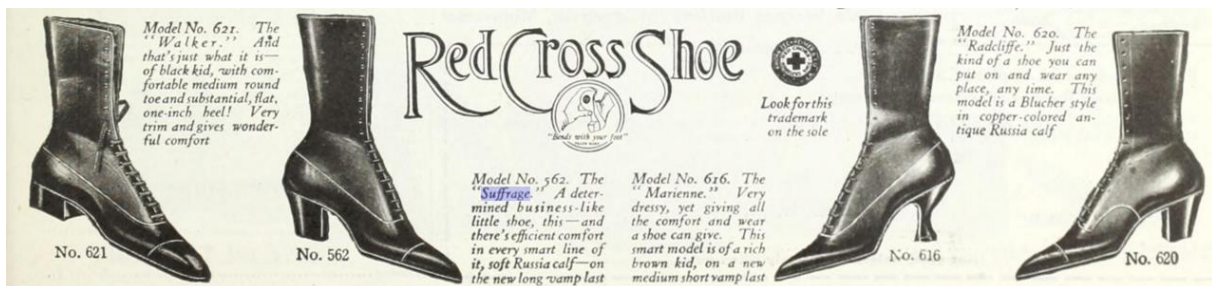
⁵⁴ "Chats With The Players," *Motion Picture Story Magazine*, februari, 1914, 99.

⁵⁵ "Chats With The Players," *Motion Picture Story Magazine*, januari, 1913, 119.

“And I’m a suffragette.” She declared, with much spirit: “I fail to see how any woman with a heart and a conscience can be anything else in this day.” She looked so exceedingly pretty, with that earnestness upon her piquant face, that the interviewer was almost persuaded to carry a yellow banner upon Fifth Avenue next time an opportunity offered.⁵⁶

De eigenschappen die aan Middleton werden toegeschreven waren mannelijk, maar met een ‘mooi’ jasje aangekleed. In 1915 wijdt *Motion Picture Magazine* een heel artikel aan Edith Storey, die zich ook inzette voor het vrouwenkiesrecht. Wederom werd er door het tijdschrift een connectie gelegd met haar liefde voor paardrijden. “if there is one thing that this little lady dearly loves, it is horseback riding. And if there is another that she heartily abhors it is the woman suffrage movement.”⁵⁷ In beide gevallen worden de vrouwen krachtig afgebeeld door hun sportieve hobby’s weer te geven. Het kunnen beheersen van een machtig dier vergt training en kracht. Opvallend is dat er wel ook een nadruk lag op de schoonheid van Middleton en bij Storey worden woorden gebruikt zoals *dearly loves* en *heartily*.

Een aansluiting op dit onderwerp is een reclame voor vrouwenschoenen die verscheen in 1920 in *Photoplay*.⁵⁸

Schoen No. 562 heet de *Suffrage*. Het werd aangeduid als een slimme, vastberaden zakelijke schoen. Hij heeft efficiënt comfort, en “smart lines.” Hier wordt ook de connectie gelegd naar intelligentie, zoals bij Middleton. De connectie naar de zakenwereld is wederom een verwijzing naar de mannenwereld.

⁵⁶ “Chats With The Players,” *Motion Picture Story Magazine*, januari, 1913, 119.

⁵⁷ “Edith Storey The Nature Girl,” *Motion Picture Magazine*, april, 1915, 94.

⁵⁸ “What the movies have taught us about stylish shoes,” *Photoplay*, oktober, 1920, 7.

Vrouwenkiesrecht en religie

Tot slot kwam een opvallend patroon naar voren in het deelonderzoek naar filmsterren en kiesrecht. Er werd meerdere keren een verband gelegd tussen het vrouwenkiesrecht en religie. Gwendoline Pates werd door *MPSM* in 1913 naar haar mening over het vrouwenkiesrecht gevraagd. Hierop antwoordde ze dat ze niet zou weten wat ze daar mee zou doen. Daarnaast had ze er niet genoeg tijd voor. Als ze meer tijd zou hebben zou ze dat liever gebruiken voor "Christian science."⁵⁹ Het vrouwenkiesrecht kan door deze vergelijking opgevat worden als een soort geloof. Amy Shore beschrijft in haar tekst "Suffrage Stars" dat Anna Howard Shaw, een filmster en suffragette, veel speeches baseerde op geloofsidealen.⁶⁰ Het vrouwenkiesrecht kan worden gezien als geloof waar mensen van moesten worden overtuigd. Ook in het interview in *MPSM* met Flora Finch uit 1913 komt dit terug. Finch werd gevraagd naar haar geloof waar ze een sarcastisch antwoord op geeft. "my religion? (...) 'be good and you'll be lonely, too!'"⁶¹ Ze stond ook een beetje sarcastisch tegenover het vrouwenkiesrecht. Ze werd gek van 'Votes For Women' maar was ook weer geen anti-suffragette. Dit suggereert dat ze net zoals dat ze niet overtuigd was van het geloof, ze ook niet echt overtuigd was van de suffragette beweging.

Conclusie

Schoonheid was een terugkerend thema in de manier waarop filmsterren in *MPSM* en *Photoplay* werd beschreven. Opmerkelijk is dat de negatieve positionering van de suffragettes (mannelijk, man-hatend, lelijk) zoals beschreven door Martin F. Norden niet in die mate terug te zien is in de filmfantijdschriften. Het lijkt meer een trend te zijn dat suffragettes lelijk en hard worden beschreven, maar dat in werkelijkheid, als er met de sterren wordt gesproken (die claimen suffragette te zijn) dit meevalt. Aan het einde van de jaren '10 werden de suffragettes zelfs direct als schoonheden beschreven en geassocieerd met kracht en intelligentie. Er werden mannelijke eigenschappen aan de suffragettes toegewezen, maar deze werden vervlochten met uitspraken over hun mooie uiterlijk. Daarnaast werd het steunen van het vrouwenkiesrecht geassocieerd met een overtuiging. Het geloven in de beweging op dezelfde manier als dat mensen een religie aanhangen. De aandacht die de filmfantijdschriften in interviews met filmsterren schonken aan het vrouwenkiesrecht is interessant. Nancy Buckhalter schreef dat er in vrouwentijdschriften nauwelijks tot geen informatie over het vrouwenkiesrecht werd gegeven.⁶² Het is gebleken dat er in de filmfantijdschriften weldegelijk aandacht geschonken wordt aan het vrouwenkiesrecht.

⁵⁹ "Chats With The Players," *Motion Picture Story Magazine*, maart, 1913, 116.

⁶⁰ Amy Shore, "Suffrage Stars," 19.

⁶¹ "Chats With The Players," *Motion Picture Story Magazine*, november, 1913, 109.

⁶² Nancy Burkhalter, "Women's Magazines and the Suffrage Movement," 13.

De filmsterren spreken nooit direct tot de lezers, ze ventileren (weliswaar via de interviewer) alleen hun eigen visie op onderwerpen. Lang niet iedereen stelde zich positief op tegen de beweging, maar er komt duidelijk een discussie naar voren. Doordat de acteurs en de actrices de discussie aangingen, werden de lezers, die zich identificeerden met hen, gedwongen na te denken over het onderwerp.

Hoofdstuk 2 | Lezersbrieven en columns

In dit hoofdstuk zal er worden gekeken naar de antwoorden op de ingestuurde brieven met (deels) betrekking tot het vrouwenkiesrecht. Het enige tijdschrift waarvan de antwoorden daadwerkelijk te gebruiken waren komen uit de *Motion Picture Story Magazine*.⁶³ De meest populaire rubriek uit de *MPSM* was volgens Anthony Slide “The Answer Man”.⁶⁴ Lastig is dat de brieven bijna nooit afgedrukt werden, alleen het antwoord. Niet alle antwoorden waren bruikbaar omdat de context waarin het antwoord gegeven werd niet duidelijk was. Hierdoor zijn andere tijdschriften afgevallen. Er is gekozen om alleen de antwoorden te gebruiken waaruit kan worden afgeleid waar de vraag precies over ging. Uit de antwoorden kan worden opgemaakt dat er geregeld door lezers werd gevraagd naar de mening van de schrijvers van de columns over het vrouwenkiesrecht.

Tegenstrijdigheid

In 1911 ging de “Photoplay Philosopher” in *Motion Picture Story Magazine* in op de suffragette beweging. Dit katern bestond uit opmerkingen van de auteur (het is niet duidelijk wie dit heeft geschreven). Het waren een soort ‘filosofische’ ideeën over verschillende onderwerpen. Er was ruimte voor het uitwisselen van ideeën tussen het tijdschrift en de lezers. De onderstaande beschreven tekst van deze ‘filosoof’ is interessant omdat er wederom een tegenstrijdigheid naar voren komt, zoals ook bij de artikelen van de filmsterren.

Brain and brawn have won man his victories, love and loveliness have won woman hers. God made one sex strong, and the other sex weak. The greater work He assigned to the weaker sex, and it is a work that cannot be shifted to the stronger. Tell me, oh ye women who are nightly filling our halls, who are parading the streets, who are holding political meetings, who are campaigning from the tail-end of carts, who are traveling from City Hall to Capitol petitioning “Votes for Women,” tell me (if all women join you) who is going to rear our young and keep the fire on the hearth burning brightly? Before granting suffrage to the ladies, let us first make sure that we are not imposing a burden upon the many at the request of a few.⁶⁵

Hier wordt gesuggereerd welke sekse sterk is en welke zwak. Volgens de schrijver heeft God de mannen sterker gemaakt dan de vrouwen. Hierna wordt vervolgd dat de zwakkere sekse, de vrouwen, “the greater” (belangrijker) werk hebben gekregen. Hiermee wordt suggereert dat de vrouwen toch meer verantwoordelijkheid hebben dan de mannen. “The greater work” gaat over het opvoeden van

⁶³ Anthony Slide, *Inside the Hollywood fan magazine*, 20.

⁶⁴ Anthony Slide, *Inside the Hollywood fan magazine*, 19.

⁶⁵ “Musing of the Photoplay Philosopher,” *Motion Picture Story Magazine*, Januari, 1911, 128.

de kinderen en het laten 'branden van de harten' (passie). De suffragettes worden direct aangesproken door te zeggen dat er moet worden opgepast dat hun wil geen last wordt voor de vele vrouwen die het kiesrecht niet willen. Hier wordt geïmpliceerd dat suffragettes niet de verantwoordelijkheid (kunnen) nemen die komt kijken bij het opvoeden van de kinderen. Ze zouden meer bezig zijn met de beweging dan met het krijgen en opvoeden van kinderen.

Shelley Stamp beschrijft in haar boek *Movie-struck Girls* ook de tegenstrijdigheid die binnen het debat over het vrouwenkiesrecht bestond.

The most conservative anti-suffrage platforms stressed the doctrine that women were 'separate but equal' claiming that women belonged at home, not in the civic arena. Women were expected to tend the hearth, while men acted in business and governmental affairs. Placed *above* politics, women were said to embody a realm of higher morality and sentiment beyond the political fray. Within such a system, as Jean Berthke Elshtain points out, women are paradoxically deemed 'morally superior' because they are politically inferior".⁶⁶

Dit citaat sluit heel goed aan op de tekst van de 'filosoof'. De vrouwen hoorden de kinderen op te voeden, wat werd gezien als het meer belangrijke en verantwoordelijke werk, maar zich passief op te stellen naar de politiek en andere zaken die zich buiten het huis afspeelden.

In 1912 merkte een lezeres van *Motion Picture Story Magazine* op dat vrouwen mogen stemmen in de *player contest*, en dat ze dit waardeert. Het feit dat ze graag wilde stemmen, wordt extra benadrukt door aan te geven dat ze een suffragette is: "A suffragette begins her letter by stating 'At last I am delighted to realize that women are allowed to vote, and i wish to record myself for Miss Florence Lawrence, who has ever been my ideal of charming womanhood'".⁶⁷ Ondanks het feit dat ze een suffragette was, stemde ze op een vrouw met *charming womanhood*. Het is opvallend dat een vrouw, die juist wilde losbreken van het beeld van de passieve vrouw, en waarschijnlijk niet alleen in deze wedstrijd, stemde op iemand die ze waardeerde voor haar goede vrouwelijke eigenschappen.

Marsha Orgeron stelt dat de filmfantijdschriften een interactieve fan cultuur creëerden.⁶⁸ De lezersbrieven gaven een inkijk in de relatie tussen de lezers en de filmindustrie die door de filmfantijdschriften werden bijgestaan. De filmfantijdschriften nodigden hun lezers uit om uit hun passieve rol te komen en actief deel te nemen in de cultuur rondom Hollywood. De lezers werden

⁶⁶ Shelley Stamp, *Movie-struck girls*, 156.

⁶⁷ "Popular Player Contest," *Motion Picture Story Magazine*, Maart, 1912, 160.

⁶⁸ Marsha Orgeron, "'You Are Invited to Participate': Interactive Fandom in the Age of the Movie Magazine," *Journal of Film and Video* 61, no. 3 (2009): 3.

duidelijk gemaakt dat zij een invloed hadden op de filmindustrie.⁶⁹ Orgeron noemt dit een bijzonder pre-vrouwenkiesrecht omdat er een sterke gemeenschap werd gecreëerd waar iedereen kon stemmen.

The pre-woman's suffrage democratic principle here is rather fascinating, as is the mode of direct address that frames this process as if it were a modern day chat/board room in which important star making decisions were being made. This is a curious—if imaginary—community-building project, in which readers are constructed as part of a powerful voting collective.⁷⁰

De vrouw die blij was om te mogen stemmen maakte, zoals Ogeron het zegt, deel uit van de “powerful voting collective”. De mogelijkheid voor vrouwen om te stemmen in een populariteitswedstrijd, roept de vraag op of dit de Amerikaanse maatschappij als het ware heeft klaargestoomd voor het vrouwenkiesrecht. Hoe meer mensen (waaronder ook de vrouwen zelf), zich comfortabel voelde bij het idee dat vrouwen konden stemmen, hoe logischer het was voor vrouwen dat ook zij hun stem konden uitbrengen op politiek gebied.

Een ander voorbeeld waarin tegenstrijdigheid naar voren komt verscheen in 1913 in *Motion Picture Story Magazine*. Een suffragette wordt als mannenhater neergezet. In “The Popular Player Contest” werd geschreven: “Even suffragettes are human, as the following shows.”⁷¹ Vervolgens wordt in een versje met enige humor gesproken over het incident dat is voorgevallen. De lezeres heeft het zelf ingestuurd, suggereerde het blad.

Strolling down the street one day, Had nothing else to do, I went into a picture show And met my Waterloo.	But there appeared upon the screen A hero, brave and bold, And, before the reel had ended, I lost my suffragette hold.
I must confess that I'm ashamed, for I'm a suffragette: I vowed that I would hate all men and never would forget.	I left the show with a strong resolve – To my principles be a good fellow; Just changed to – I would hate all men But charming Maurice Costello ⁷²

⁶⁹ Marsha Orgeron, "" You Are Invited to Participate", 4-5.

⁷⁰ Marsha Orgeron, "" You Are Invited to Participate", 7.

⁷¹ "Popular Player Contest," *Motion Picture Story Magazine*, Juni, 1913, 114.

⁷² "Popular Player Contest," *Motion Picture Story Magazine*, Juni, 1913, 114.

Hier wordt wederom gesuggereerd dat suffragettes liefdeloos en kinderloos zijn. Interessant is dat "The Popular Player Contest" ingeleid werd met de mededeling dat de vrouwen, de *fair sex*, oftewel de kuise, mooie vrouw, heel gepassioneerd meestemde in de wedstrijd. Meer dan de mannen. De auteur noemde dit een goed argument voor het vrouwenkiesrecht, omdat vrouwen blijkbaar goed in staat waren te stemmen op hun favoriete filmster.⁷³ De auteur bekritiseert de suffragettes, maar lijkt wel aan de kant van de stemmende vrouwen te staan.

In 1918 kwam de "Answer Man" in *The Motion Picture Magazine* wederom met een tegenstrijdig antwoord: hij stelt dat hij tegen het vrouwenkiesrecht heeft gestemd, maar zou alsnog graag willen dat vrouwen de politiek verbeteren. Mannen hadden daar volgens de schrijver een zootje gemaakt.⁷⁴ Dit is een hele expliciete uitspraak voor een column in een tijdschrift.

Vrouwen mogen stemmen, als ze maar competent zijn...

In een antwoord op een ingezonden brief in "Answers to Inquiries" uit 1913 (*MPSM*) wordt ingegaan op het suffragette-zijn. De schrijver van het artikel lijkt een lezer gelijk te geven dat het geen schande is om een suffragette te zijn.⁷⁵ Hij gelooft in het strijden voor principe. De strijd van de suffragettes vergelijkt hij met oorlog voeren, waar mannen ook strijden voor principe. De suffragettes worden neergezet als strijdend, maar met een positieve inslag. Hun strijd is voor het goede doel: het vrouwenkiesrecht.⁷⁶

Later dat jaar wordt in "Musings of the Photoplay Philosopher" in *Motion Picture Magazine* ook ingegaan op de suffragettebeweging. Er wordt een positie ingenomen tegen de anti-suffragettes. Als vrouwen kinderen kunnen opvoeden dan kunnen ze ook stemmen, misschien zelfs wel leiden, is de strekking van het antwoord: "If the world is to be ruled, it should be ruled by all – provided they are competent to rule, and who dare say who is and who is not competent?"⁷⁷

In "Answer Department" (*MPM*) van januari 1916 wordt geschreven: "Of course I voted "No" on woman suffrage, for the simple reason that I don't want *all* women to vote, because we have too many ignorant voters now."⁷⁸ Wederom neemt de auteur van deze rubriek een sterk standpunt in. Hij heeft tegen het vrouwenkiesrecht gestemd omdat hij denkt dat niet alle vrouwen geschikt zijn om te stemmen.

⁷³ "Popular Player Contest," *Motion Picture Story Magazine*, Juni, 1913, 114

⁷⁴ "The Answer Man," *Motion Picture Magazine*, Februari, 1918, 158.

⁷⁵ "Answers to Inquiries," *Motion Picture Story Magazine*, Augustus, 1913, 158.

⁷⁶ Ibidem.

⁷⁷ "Musings of the Photoplay Philosopher," *Motion Picture Story Magazine*, Oktober, 1913, 108.

⁷⁸ "Answers Department," *Motion Picture Magazine*, Januari, 1916, 152.

In maart 1916 zei de schrijver echter in “Answer Department” dat hij niet per se tegen het vrouwen kiesrecht is, hij heeft zelfs een argument voor. Het zou niet twee keer zo slecht zijn als de vrouwen zich er mee zouden bemoeien en ze zouden dan ook voor de helft de schuld kunnen krijgen. Verder had hij ook argumenten tegen, maar legt niet uit welke dat waren.⁷⁹ Of dat het dezelfde schrijver is als een paar maanden daarvoor is echter onduidelijk.

De hierboven genoemde voorbeelden geven de verdeeldheid in het debat weer. Het merendeel lijkt het niet heel erg te vinden dat vrouwen ook zouden kunnen stemmen. Ze hebben een doel waar ze voor willen strijden. Ze kunnen daarnaast ook de kinderen opvoeden, dus waarom zouden ze niet kunnen stemmen? Hier komt wederom het debat naar boven van de vrouwen die “morally superior” en daardoor “politically inferior” zijn.⁸⁰ In 1913 werd er relatief veel over de suffragettebeweging geschreven in het *Motion Picture Story Magazine*.⁸¹ Het debat lijkt in dat jaar aangewakkerd te worden en in de jaren daarop wordt er geleidelijk een grotere rol toegedicht aan de vrouw en haar mogelijkheid tot maatschappelijke en politieke betrokkenheid. Vrouwen zouden het eigenlijk niet veel slechter kunnen doen dan de mannen. Het opvoeden van de kinderen dat volgens Shelley Stamp de vrouwen ‘boven de politiek’ zette, wordt nu juist gebruikt als argument dat vrouwen zich ook met de politiek kunnen bemoeien.^{82,83}

Conclusie

Suffragettes werden door de tijdschriften neergezet als strijdvaardig. Ze vochten met een doel. Er lijkt een angst te zijn dat als vrouwen gaan stemmen zij niet meer hun taak, het opvoeden van de kinderen en het laten branden van de harten, zouden kunnen uitvoeren. Het blijkt dat de schrijvers van de tijdschriften niet echt tegen het vrouwenkiesrecht zijn, ze vinden alleen niet alle vrouwen competent genoeg. Er lijkt een verandering plaats te vinden in de positie van de vrouw. Het argument dat zij de kinderen opvoeden wordt eerst gebruikt om aan te geven dat zij niets te maken hebben met de politiek. Later wordt dit juist gebruikt als argument dat zij de verantwoordelijkheid van een eigen politieke positie innemen juist wel aan kunnen. In de artikelen van de “Popular Player Contest” komt naar voren dat vrouwen graag mee stemden en in staat waren hun mening te uiten. Het is opvallend dat dit meerdere keren wordt opgemerkt, dit kan hebben bijgedragen aan de algemene acceptatie dat vrouwen hun stem uitbrachten.

⁷⁹ “Answers Department,” *Motion Picture Magazine*, Maart, 1916, 147.

⁸⁰ Shelley Stamp, *Movie-struck girls*, 156.

⁸¹ Zie bijlage 1 en 2.

⁸² “Musings of the Photoplay Philosopher,” *Motion Picture Story Magazine*, Oktober, 1913, 108.

⁸³ Shelley Stamp, *Movie-struck girls*, 156.

Conclusie

In de analyse van de filmfantijdschriften zijn drie grote thema's naar voren gekomen. Het eerste thema is de beeldvorming van de mensen die het vrouwenkiesrecht aanhingen. Uit eerder onderzoek bleek dat de suffragettes in onder andere films werden gepositioneerd als "Either men-hating, ugly spinsters or wives whose attempts to liberate themselves proved futile if not ridiculous".⁸⁴ De suffragettebeweging zag aan het begin van de 20^e eeuw in hoe belangrijk de media waren voor het bereiken van hun doel. Ze gingen onder andere hun eigen films produceren waarmee ze heel actief het beeld van de agressieve en lelijke vrouw probeerden te veranderen. Rolmodellen als Inez Milholland en bekende filmsterren werden ingezet om het grotere publiek te kunnen bereiken. Enkele uitzonderingen daar gelaten, beschreven de filmfantijdschriften de suffragettes niet per definitie negatief. Filmsterren die het vrouwenkiesrecht steunden werden, net zoals sterren die dit niet deden, omschreven als mooie vrouwen. Echter kregen zij wel mannelijke hobby's toegeschreven.

Het tweede thema is de mogelijkheid voor vrouwen om mee te kunnen stemmen op hun favoriete filmsterren. Dit wekt de vraag op of dit heeft bijgedragen aan een algemeen gevoel dat de vrouwen in goede staat waren hun politieke stem uit te brengen. Er wordt in de antwoorden op de lezersbrieven aangegeven dat men bang is dat teveel vrouwen niet competent genoeg zijn om te stemmen. De reacties van de vrouwen op de "Popular Player Contest" heeft misschien aangetoond dat vrouwen wel in staat waren hun mening te uiten.

Het derde thema is het tegenstrijdige karakter van de artikelen. De algemene houding tegenover het vrouwenkiesrecht is erg verdeeld, zowel tussen verschillende tijdschriften als binnen hetzelfde tijdschrift. Dit blijkt volgens Shelley Stamp voort te komen uit het idee dat vrouwen thuis de kinderen hoorden op te voeden. Zij hoorden zich niet bezig te houden met de politiek, zij hoorden hier boven te staan. Uit de artikelen blijkt halverwege de jaren '10 echter een geleidelijke verandering, waardoor de verantwoordelijkheid voor de kinderen werd ingezet als argument ten behoeve van het vrouwenkiesrecht. Vrouwen konden de verantwoordelijkheid van "the greater work" aan en dus ook op politiek niveau functioneren.

Er blijft een belangrijke vraag hangen die waarschijnlijk niet beantwoord kan worden. In hoeverre waren de studio's betrokken bij dit hele verhaal? Katheryn Fuller beschrijft de relatie tussen de filmfantijdschriften en de studio's als volgt:

Nevertheless, the fan magazines relied heavily on the studios for material. The tangled connection between the publications and the film studios undoubtedly benefited both; the

⁸⁴ Martin F. Norden, "A Good Travesty", 173.

magazines fuelled moviegoers' interest in seeing the newest film releases, and 'exclusive' articles written by famous film stars (actually ghostwritten by studio publicists).⁸⁵

Werden de filmsterren verteld welke positie zij moesten aannemen ten opzichte van het onderwerp? Werden de antwoorden op de brieven eerlijk beantwoord of werd het aangepast naar de wens van de studio's of producenten? Er waren veel suffragettefilms in die tijd en een tegenstrijdig antwoord van de filmsterren zou misschien nadelig zijn. Uiteindelijk denk ik dat deze onbeantwoorde vraag niet van doorslaggevend belang is. Veel belangrijker is dat het onderzoek heeft laten zien dat de filmfantijdschriften een onverwacht platform is gebleken waar een groot publiek in aanraking kwam met het debat rondom het vrouwenkiesrecht. Dit was evident tijdens de hoogtijdagen van de suffragettefilms in de jaren voor de Eerste Wereldoorlog, maar ook daarna bleven de filmfantijdschriften aandacht aan het onderwerp schenken.

⁸⁵ Kathryn H. Fuller, *At the picture show*, 151-152.

Bibliografie

Burkhalter, Nancy. "Women's Magazines and the Suffrage Movement: Did They Help or Hinder the Cause?" *Journal of American Culture* 19, no. 2 (1996):13-24.

DuBois, Ellen Carol, en Lynn Dumenil. *Through women's eyes: an American history with documents*. New York: Bedford/st Martins, 2008.

Flexner, Eleanor, en Ellen Frances Fitzpatrick. *Century of struggle: The woman's rights movement in the United States*. New York: Harvard University Press, 1996.

Fuller, Kathryn H. *At the picture show: Small-town audiences and the creation of movie fan culture*. Washington, DC: Smithsonian Institution Press Scholarly, 1996.

Gorman, Lyn, en David McLean. *Media and society into the 21st century: a historical introduction*. New York: John Wiley & Sons, 2009.

Orgeron, Marsha. "" You Are Invited to Participate": Interactive Fandom in the Age of the Movie Magazine." *Journal of Film and Video* 61, no. 3 (2009): 3-23.

Nicolosi, Ann Marie. ""The Most Beautiful Suffragette": Inez Milholland and the Political Currency of Beauty." *The Journal of the Gilded Age and Progressive Era* 6, no. 3 (2007):287-309.

Norden, Martin F. "A Good Travesty Upon the Suffragette Movement: Women's Suffrage Films as Genre." *Journal of Popular Film and Television* 13, no. 4 (1986):171-177.

Ramirez, Francisco O., Yasemin Soysal, en Suzanne Shanahan. "The changing logic of political citizenship: Cross-national acquisition of women's suffrage rights, 1890 to 1990." *American Sociological Review* (1997): 735-745.

Shore, Amy. "Suffrage Stars." *Camera Obscura* 21, no. 3 63 (2006):1-35.

Slide, Anthony. *Inside the Hollywood fan magazine: a history of star makers, fabricators, and gossip mongers*. Jackson: University Press of Mississippi, 2010.

Sloan, Kay. "Sexual Warfare in the Silent Cinema: Comedies and Melodramas of Woman Suffragism." *American Quarterly* (1981): 412-436.

Stamp, Shelley. *Movie-struck girls: women and motion picture culture after the nickelodeon*. Princeton: Princeton University Press, 2000.

Websites

Project Arclight. "Frequently Asked Questions." Laatst bezocht op 4 december, 2015.
<http://search.projectarclight.org/about.html>

Media History Project, "Fan Magazines," laatst bezocht op 4 december, 2015.
<http://mediahistoryproject.org/fanmagazines/>

Bronnen uit de filmfantijdschriften

- "Answers Department." *Motion Picture Magazine*, Januari, 1916.
- "Answers Department." *Motion Picture Magazine*, Maart, 1916.
- "Answers to Inquiries." *Motion Picture Story Magazine*, Augustus, 1913.
- "Barry Mores Romances." *Photoplay*, November, 1920.
- "Chats With The Players." *Motion Picture Story Magazine*, December, 1911.
- "Chats With The Players." *Motion Picture Story Magazine*, Februari, 1914.
- "Chats With The Players." *Motion Picture Story Magazine*, Januari, 1913.
- "Chats With The Players." *Motion Picture Story Magazine*, Juli, 1912.
- "Chats With The Players." *Motion Picture Story Magazine*, Maart, 1913.
- "Chats With The Players." *Motion Picture Story Magazine*, Mei, 1912.
- "Chats With The Players." *Motion Picture Story Magazine*, November, 1913.
- "Chats With The Players." *Motion Picture Story Magazine*, September, 1912.
- "Edith Storey The Nature Girl." *Motion Picture Magazine*, April, 1915.
- "Letters to a Movie Idol." *Picture play Magazine*, Augustus, 1916.
- "Musing of the Photoplay Philosopher." *Motion Picture Story Magazine*, Januari, 1911.
- "Musings of the Photoplay Philosopher." *Motion Picture Story Magazine*, Oktober, 1913.
- "Olive Tells Her Secrets." *Photoplay*, Februari, 1917.
- "Popular Player Contest." *Motion Picture Story Magazine*, Juni, 1913.
- "Popular Player Contest." *Motion Picture Story Magazine*, Maart, 1912.
- "The Answer Man." *Motion Picture Magazine*, Februari, 1918.
- "What the movies have taught us about stylish shoes." *Photoplay*, Oktober, 1920.

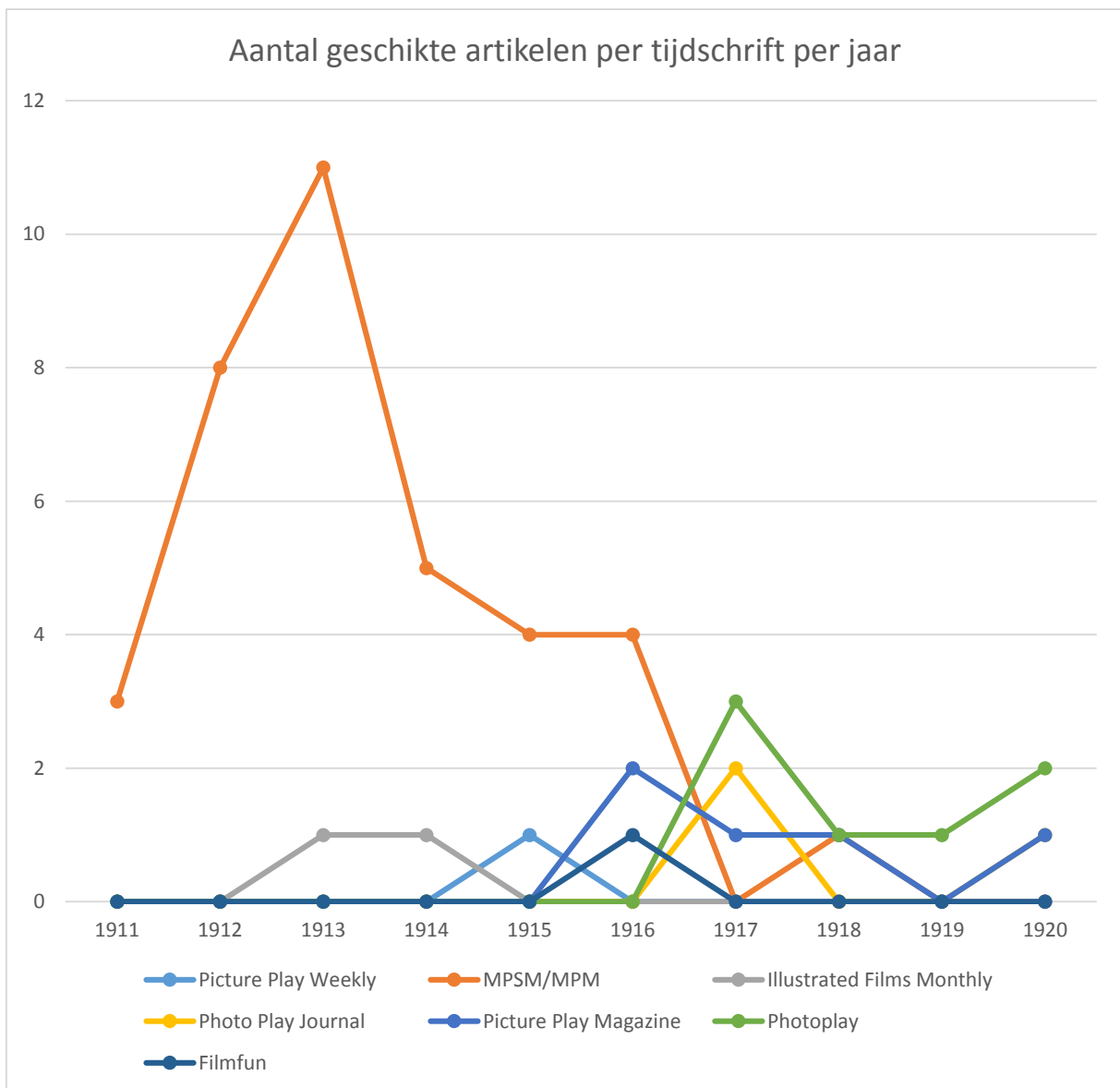
Bijlagen

Aantal geschikte artikelen per tijdschrift per jaar

(1)

	1911	1912	1913	1914	1915	1916	1917	1918	1919	1920	Totaal
Picture play weekly					1						1
Motion picture story magazine/ Motion picture magazine	3	8	11	5	4	4		1			36
Illustrated films monthly			1	1							2
Photo-play journal							2			1	3
Picture play magazine						2	1	1		1	5
Photoplay							3	1	1	2	7
Filmfun						1					1
Totaal	3	8	12	6	5	7	6	3	1	4	55

(2)

(3)

